ARREST VAN HET HOF (DERDE KAMER)
VAN 27 JANUARI 1983 [1]

Compagnie Interagra SA tegen Fonds d'orientation et de régularisation des marchés agricoles (FORMA) (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Tribunal administratif te Parijs)

„Uitvoercertificaten — afgiftevoorwaarden"

Zaak 109/82

Samenvatting

Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Melk en zuivelprodukten — Uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van restituties — Uitvoer verricht in kader van openbare inschrijvingen, opengesteld in invoerend derde land — Afgiftedatum — Begrip

(Verordening nr. 2044/75 van de Commissie, artikelen 3, lid 3, en 6)

Uit het verband waarin het begrip dag van afgifte wordt gebezigd in artikel 3, lid 3, respectievelijk artikel 6 van verordening nr. 2044/75 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake de invoer- en uitvoercertificaten en inzake de vaststelling vooraf van de restituties in de sector melk en zuivelprodukten, blijkt dat in het ene artikel wordt bedoeld de dag waarop het uitvoercertificaat wordt toegekend, en in het andere de dag waarvanaf de geldigheidsduur van het toegekende certificaat wordt berekend. Er bestaat bijgevolg niet de minste tegenstrijdigheid tussen de twee bepalingen en artikel 6 kan niet worden beschouwd als een uitzondering op de regel van artikel 3, lid 3.

In zaak 109/82,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Tribunal administratif te Parijs, in het aldaar aanhangig geding tussen

1 — Procestaal: Frans.

COMPAGNIE INTERAGRA SA, te Parijs,

en

FONDS D'ORIENTATION ET DE RÉGULARISATION DES MARCHÉS AGRICOLES (FORMA), te Parijs,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 3, lid 3, en 6 van verordening nr. 2044/75 van de Commissie van 25 juli 1975 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake de invoer- en uitvoercertificaten en inzake de vaststelling vooraf van de restituties in de sector melk en zuivelprodukten,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: U. Everling, kamerpresident, Mackenzie Stuart en Y. Galmot, rechters,

advocaat-generaal: P. VerLoren van Themaat
griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur

het navolgende

ARREST

De feiten

I — Feiten en procesverloop

Bij verordening nr. 2943/80 van 13 november 1980 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelprodukten (PB L 305 van 1980, blz. 27), stelde de Commissie de restituties voor de uitvoer van boter naar de Sovjetunie na 1 januari 1981 vooraf vast op een bedrag tussen 113,41 en 197,00 Ecu per 100 kg, al naar gelang het gewichtspercentage aan vet.

Eveneens op 13 november 1980 nodigde het Sovjetrussische inkoopbureau V.O. Prodintorg, te Moskou, Interagra uit deel te nemen aan een internationale openbare inschrijving voor de levering van 100 000 ton boter en 15 000 ton

butteroil tussen januari 1981 en februari 1982. Offertes dienden uiterlijk op 25 november 1980 bij Prodintorg te worden ingediend en de inschrijvers zouden tot 5 december 1980 aan hun offertes gebonden blijven.

Interagra schreef op 17 november 1980 in met een offerte voor een hoeveelheid van 25 000 ton boter, waarbij zij zich baseerde op de bij verordening nr. 2943/80 van de Commissie vooraf vastgestelde restitutie. Op dezelfde dag diende verzoekster bij het FORMA een verzoek in om een uitvoercertificaat met vaststelling vooraf van de restitutie voor 25 000 ton boter, met de verklaring dat haar verzoek moest worden gezien in het kader van de inschrijving van V.O. Prodintorg.

Op 19 november 1980 stemde Interagra er op verzoek van het Russische bureau mee in, de geldigheidsduur van haar offerte tot 20 december 1980 te verlengen.

Op 20 november 1980 trad in werking verordening nr. 2993/80 van de Commissie van 19 november 1980 houdende tijdelijke schorsing van de vaststelling vooraf van de restituties bij uitvoer van boter en butteroil (PB L 310 van 1980, blz. 18). De schorsing, oorspronkelijk voorzien tot 27 november 1980, werd vervolgens bij verordening nr. 3070/80 van de Commissie van 28 november 1980 (PB L 322 van 1980, blz. 27) verlengd tot 11 december 1980.

Op 28 november 1980 deelde het FORMA Interagra mee dat, waar de Commissie van de Europese Gemeenschappen had besloten de vaststelling vooraf voor het tijdvak van 20 tot 27 november te schorsen, de na 17 november 1980 ingediende aanvragen voor certificaten ingevolge artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75 waren vervallen.

Op 27 januari 1981 stelde Interagra bij het Tribunal administratif te Parijs beroep in tot nietigverklaring op grond van machtsoverschrijding, van het besluit van het FORMA van 28 november 1980.

Te dezen stelde Interagra, dat op certificaatsaanvragen ingediend in het kader van een in een derde land opengestelde openbare inschrijving, niet artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75 van toepassing is, maar wel artikel 6 van deze verordening, volgens hetwelk het uitvoercertificaat geldig is met ingang van de dag waarop de aanvraag is ingediend. Mitsdien was het FORMA verplicht het certificaat af te geven, niettegenstaande het feit dat de vaststelling vooraf nadien door de Commissie was geschorst.

Gelet op deze tegenstrijdige interpretaties, besloot het Tribunal administratif te Parijs bij vonnis van 16 februari 1982 zijn uitspraak aan te houden en het Hof van Justitie de volgende prejudiciële vraag voor te leggen:

„Wat was op 17 november 1980 de strekking van artikel 3, lid 3, en van artikel 6 van verordening nr. 2044/75 van de Commissie van 25 juli 1975, en met name:

1. Geeft artikel 6 voor alle uitvoer naar derde landen op grond van een openbare inschrijving een algemene regel, waarvan echter wordt afgeweken bij de produkten bedoeld in artikel 3, lid 3, en die niet in de weg staat aan de toepassing van de daar bedoelde ‚bijzondere maatregelen'?

2. Of geeft artikel 6 voor dezelfde transacties juist een bijzondere regeling die een afwijking vormt van de algemene regels van artikel 3, lid 3, en dus in de

weg staat aan de toepassing van de daar bedoelde ‚bijzondere maatregelen'?"

De verwijzingsbeschikking is op 24 maart 1982 ter griffie van het Hof ingeschreven.

Krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG zijn schriftelijke opmerkingen ingediend door Interagra SA, vertegenwoordigd door X. de Roux en Ch.-H. Léger, advocaten te Parijs; het FORMA, vertegenwoordigd door Ph. Villey, advocaat te Parijs; de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. Lamoureux, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde; en de Franse regering, vertegenwoordigd door F. Bersani, adjunct-secretaris-generaal van het Comité interministériel pour les questions de coopération économique européenne.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan en de zaak naar de Derde kamer te verwijzen.

II — Samenvatting van de bij het Hof ingediende opmerkingen

In de eerste plaats betwist *Interagra,* dat artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75 voorrang heeft op artikel 6 van dezelfde verordening omdat het een bijzondere, van artikel 6 afwijkende bepaling zou zijn en omdat de Commissie die mening zou zijn toegedaan.

Artikel 3, lid 3, moge al een afwijking vormen van de algemene regeling inzake de afgifte van certificaten voor zuivelprodukten, doch hetzelfde geldt voor artikel 6, dat een andere afwijking van die algemene regeling inhoudt, namelijk waar het om openbare inschrijvingen gaat. In werkelijkheid blijkt uit de algemene opzet van verordening nr. 2044/75, dat alle bepalingen betreffende openbare inschrijvingen (artikelen 5 tot 10) tezamen een regeling vormen die afwijkt van de algemene — in de artikelen 1 tot 5 neergelegde — regeling inzake de invoer- en uitvoercertificaten en inzake de vaststelling vooraf van de restituties.

Wat de interpretatie van de Commissie betreft, beklemtoont Interagra, dat een uitlegging die de Commissie aan de nationale organen verstrekt, volgens vaste rechtspraak van het Hof slechts is te beschouwen als een eenvoudige, niet verbindende aanwijzing.

Voorts blijkt uit de geest van de artikelen 3, lid 3, en 6 van verordening nr. 2044/75 dat, het laatste voorrang dient de hebben boven het eerste. De Commissie zelf heeft deze zienswijze bevestigd door de vaststelling van verordening nr. 3137/80 van 4 december 1980 (PB L 329, van 1980, blz. 20).

De bedoeling van artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75 is, de Commissie in staat te stellen de voorfixatie van de restituties te schorsen ingeval van speculatie of dreigende speculatie, iets waarvoor bij een openbare inschrijving geen gevaar bestaat. Daarvoor is de regel van artikel 3, lid 3, dus overbodig. Daarentegen is de regel van artikel 6 — volgens welke de certificaten steeds worden afgegeven op de dag waarop de aanvraag is ingediend —, volstrekt passend voor internationale openbare inschrijvingen, waarbij de handelaars vaak wordt gevraagd op zeer korte termijn — soms nog dezelfde dag — te antwoorden. De verplichte wachttijd van vijf dagen, overeenkomstig artikel 3, lid 3, van de verordening is daarmee onverenigbaar.

Bij verordening nr. 3137/80 heeft de Commissie de werkingssfeer van artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75 tot openbare inschrijvingen uitgebreid. Het argument van de Commissie, als zou deze wijziging niet meer zijn dan een verduidelijking, kan niet worden aanvaard. Uit de bewoordingen van deze verordening en uit het feit dat de Commissie het nodig vond er terugwerkende kracht aan te verlenen, blijkt dat het er niet om ging, de inhoud van de geldende verordening te verduidelijken, doch wel degelijk deze te wijzigen.

Verzoekster verwerpt meer bepaald het door de Commissie in zaak 217/81 aangevoerde argument, als zou verordening nr. 3137/80 tot doel hebben gehad de toepassingsvoorwaarden van de wijzigingen, door de verordeningen nrs. 203/80 en 3015/80 in verordening nr. 2044/75 aangebracht, te preciseren, met name voor wat het begrip afgifte betreft.

Verordening nr. 3137/80 beantwoordt volstrekt niet aan het doel dat zij volgens de Commissie zou hebben; zij verplaatst integendeel de geldigheidsdatum der certificaten van de dag waarop de aanvraag is ingediend, naar de vijfde werkdag volgend op de indiening. Dit bevestigt dat voordien de datum van indiening de „geldigheidsdatum" was en dat de Commissie door deze nieuwe regeling verordening nr. 2044/75 met terugwerkende kracht heeft willen wijzigen om haar interpretatie inzake de voorrang van artikel 3, lid 3, boven artikel 6 verbindend te maken.

Concluderend geeft Interagra het Hof in overweging, de door het Tribunal administratif te Parijs gestelde vraag te beantwoorden als volgt:

„In geval uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie worden afgegeven met het oog op een openbare inschrijving terzake van in artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75 bedoelde produkten, heeft artikel 6 van deze verordening — in haar op 17 november 1980 geldende versie — voorrang boven artikel 3, lid 3, doordat de exporteur het recht op afgifte van de certificaten reeds op de datum van indiening van zijn aanvraag verwerft."

Na te hebben herinnerd aan de feiten en aan het normatief kader waarbinnen zij zich hebben voorgedaan, tracht de *Commissie* in haar schriftelijke opmerkingen enerzijds aan te tonen dat artikel 3, lid 3, en artikel 6 van verordening nr. 2044/75 in werkelijkheid een verschillende materiële werkingssfeer hebben, en anderzijds dat de wijziging die bij verordening nr. 3137/80 in verordening nr. 2044/75 is aangebracht, de geldigheidsduur en niet de wachttijd betreft en derhalve niet kan worden beschouwd als een retroactieve uitbreiding van deze termijn tot aanvragen voor certificaten in het kader van openbare inschrijvingen.

Met betrekking tot de materiële werkingssfeer van deze twee artikelen betoogt de Commissie dat artikel 3, lid 3, de wachttijd voor het verkrijgen van het uitvoercertificaat bepaalt, terwijl artikel 6 de geldigheidsduur ervan vaststelt.

De Commissie geeft een gedetailleerde uiteenzetting van de regeling inzake de geldigheidsduur en maakt daarbij onderscheid naar gelang de — al dan niet in het kader van een openbare inschrijving uit te voeren — produkten al dan niet aan de wachttijd van artikel 3, lid 3, van de verordening zijn onderworpen.

Volgens de Commissie verwart verzoekster echter de voorafgaande vraag inzake het recht op afgifte van het certificaat — die met name in artikel 3, lid 3, van de

verordening wordt geregeld — met de vraag betreffende de geldigheidsduur van het eenmaal afgegeven certificaat.

Met betrekking tot de wijzigingen die bij verordening nr. 3137/80 in verordening nr. 2044/75 zijn aangebracht, bevestigt en herhaalt de Commissie haar in zaak 217/81 verstrekte verklaring, dat de wijziging enerzijds tot doel had een moeilijkheid bij de interpretatie van verordening nr. 203/80 weg te nemen en anderzijds een overgangsmaatregel vast te stellen in het kader van de uitvoering van verordening nr. 3015/80. Deze wijziging, die de geldigheidsduur van het certificaat betrof, kan volstrekt niet aldus worden opgevat, als zou de wachttijd voortaan ook gelden voor aanvragen ingediend in het kader van openbare inschrijvingen. Voor deze aanvragen gold die wachttijd immers al sedert de invoering — bij verordening nr. 445/77 van 2 maart 1977 (PB L 58 van 1977, blz. 21) — van de regeling inzake het toezicht op de prefixatie.

De Commissie stelt derhalve voor, de vraag van het Tribunal administratif te Parijs te beantwoorden als volgt:

„Op 17 november 1980 was artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75 van toepassing op alle aanvragen voor uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie voor de produkten van de postonderverdelingen 04.02 A II b 1, 04.02 B I b 2 aa, en 04.03 (magere-melkpoeder, boter en butteroil), daaronder begrepen de aanvragen voor certificaten ingediend in het kader van een in een invoerend derde land opengestelde openbare inschrijving."

Evenals de Commissie beklemtoont ook het *FORMA* in haar schriftelijke opmerkingen, dat de artikelen 3, lid 3, en 6 van verordening nr. 2044/75 een verschillend doel hebben. Artikel 3, lid 3, bepaalt op welke datum het bevoegde interventiebureau moet nagaan of aan de voorwaarden voor afgifte van het uitvoercertificaat met vaststelling vooraf van de restituties is voldaan, terwijl artikel 6 bepaalt vanaf welk ogenblik het certificaat geldig is indien de toekenningsvoorwaarden op het door artikel 3, lid 3, bepaalde tijdstip zijn vervuld.

Concluderend verzoekt het FORMA het Hof, in zijn antwoord op de vraag van het Tribunal administratif te Parijs vast te stellen dat de algemene regel van artikel 6 van verordening nr. 2044/75, bepalende vanaf welk ogenblik het certificaat geldig is in geval van een in een invoerend derde land opengestelde openbare inschrijving, niet in tegenspraak is met de bijzondere regel van artikel 3 van die verordening, die slechts voor bepaalde zuivelprodukten — waaronder boter — geldt en volgens welke rekening moet worden gehouden met de bijzondere maatregelen (zoals schorsing van de vaststelling vooraf van de restituties) die de Commissie neemt in de periode tussen de dag waarop de aanvraag voor het uitvoercertificaat is ingediend, en vijfde werkdag daarop volgende.

Volgens de *Franse regering* gaat het in de gestelde vraag niet om een mogelijke tegenstrijdigheid tussen twee bepalingen van verordening nr. 2044/75 en zelfs niet om de verbinding *ratione materiae* van een algemene regel en een uitzondering. Het gaat integendeel om de verbinding *ratione temporis* van een bepaling inzake het recht op en de voorwaarden voor de afgifte van een certificaat (artikel 3, lid 3), met een bepaling betreffende de geldigheidsduur van dit certificaat (artikel 6). De Franse regering verzoekt het Hof, verordening nr. 2044/75 in die zin uit te leggen.

III — Mondelinge behandeling

Ter terechtzitting van 18 november 1982 zijn mondelinge opmerkingen gemaakt door Interagra, vertegenwoordigd door X. de Roux, advocaat te Parijs; het FORMA, vertegenwoordigd door Ph. Villey, advocaat te Parijs; de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. Lamoureux, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde; en de Franse regering, vertegenwoordigd door A. Carnelutti als gemachtigde.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 16 december 1982 conclusie genomen.

In rechte

1 Bij vonnis van 16 februari 1982, ingekomen ten Hove op 24 maart 1982, heeft het Tribunal administratif te Parijs krachtens artikel 177 EEG-Verdrag een prejudiciële vraag gesteld over de uitlegging van de artikelen 3, lid 3, en 6 van verordening nr. 2044/75 van de Commissie van 25 juli 1975 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake de invoer- en uitvoercertificaten en inzake de vaststelling vooraf van de restituties, in de sector melk en zuivelprodukten (PB L 213 van 1975, blz. 15).

2 Deze vraag is gerezen in het kader van een door Interagra bij de nationale rechter ingesteld beroep tot nietigverklaring, op grond van machtsoverschrijding, van de beschikking van het Fonds d'orientation et de régularisation des marchés agricoles (FORMA) van 28 november 1980, inhoudende dat, gelet op verordening nr. 2993/80 van de Commissie van 19 november 1980 houdende tijdelijke schorsing van de vaststelling vooraf van de restitutie bij uitvoer van boter en butteroil (PB L 310 van 1980, blz. 18), de op 17 november 1980 door Interagra ingediende aanvraag voor een certificaat met vaststelling vooraf van de restitutie, als vervallen was te beschouwen ingevolge artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75.

3 Interagra betwistte deze toepassing van verordening nr. 2044/75 voor het Tribunal administratif te Parijs, dat het Hof de volgende vraag heeft voorgelegd:

„Wat was op 17 november 1980 de strekking van artikel 3, lid 3, en van artikel 6 van verordening nr. 2044/75 van de Commissie van 25 juli 1975, en met name:

1. Geeft artikel 6 voor alle uitvoer naar derde landen op grond van een openbare inschrijving een algemene regel, waarvan echter wordt afgeweken bij de produkten bedoeld in artikel 3, lid 3, en die niet in de weg staat aan de toepassing van de daar bedoelde ‚bijzondere maatregelen'?

2. Of geeft artikel 6 voor dezelfde transacties juist een bijzondere regeling die een afwijking vormt van de algemene regels van artikel 3, lid 3, en dus in de weg staat aan de toepassing van de daar bedoelde ‚bijzondere maatregelen'?"

4 Op 17 november 1980 omvatte verordening nr. 2044/75 een lid 3, luidens hetwelk de uitvoercertificaten met name voor boter en butteroil worden afgegeven „de vijfde werkdag volgende op de dag van de indiening van de aanvraag [. . .] voor zover gedurende deze periode geen bijzondere maatregelen getroffen worden." Geen van de partijen die bij het Hof schriftelijke opmerkingen hebben ingediend, betwist dat een schorsing van de vaststelling vooraf van de restitutie bij uitvoer, zoals door de Commissie bij verordening nr. 2993/80 besloten, een bijzondere maatregel is in de zin van voormelde bepaling.

5 De aanvraag voor het uitvoercertificaat werd door Interagra ingediend op 17 november 1980, en op 20 november 1980 — dus binnen de periode van vijf dagen bepaald in artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75 — trad verordening nr. 2993/80 houdende bijzondere maatregelen in de zin van artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75 van de Commissie, in werking. Dienvolgens weigerde het FORMA het gevraagde certificaat af te geven.

6 Interagra stelde evenwel, dat de regeling van artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75 niet van toepassing is wanneer het gaat om openbare inschrijvingen opengesteld in een invoerend derde land, ten aanzien waarvan bij artikel 6 van verordening nr. 2044/75 een bijzondere regeling voor de afgifte van certificaten is ingevoerd.

7 Artikel 6 van verordening nr. 2044/75 bepaalt, dat voor de uitvoer op grond van de in een invoerend derde land opengestelde openbare inschrijving het uitvoercertificaat geldig is met ingang van de dag van afgifte in de zin van

artikel 9, lid 1, van verordening nr. 193/75. Laatstgenoemd artikel preciseert dat ter bepaling van hun geldigheidsduur de certificaten geacht worden te zijn afgegeven op de dag van indiening van de aanvraag, waarbij deze dag tot de geldigheidsduur van het certificaat wordt gerekend.

8 Blijkens de eigen bewoordingen van artikel 9, lid 1, van verordening nr. 193/75 wordt ter bepaling van de geldigheidsduur de dag van indiening van de aanvraag bij wege van fictie beschouwd als de dag van afgifte van het certificaat; deze dag kan een andere zijn dan die waarop het certificaat daadwerkelijk is toegekend of die waarop het feitelijk in handen van de exporteur is gekomen.

9 Uit het verband waarin het begrip dag van afgifte in artikel 3, lid 3, respectievelijk artikel 6 van verordening nr. 2044/75 wordt gebezigd, blijkt dat in het ene artikel wordt bedoeld de dag waarop het uitvoercertificaat wordt toegekend, en in het andere de dag waarvanaf de geldigheidsduur van het toegekende certificaat wordt berekend. Er bestaat bijgevolg niet de minste tegenstrijdigheid tussen de twee bepalingen en artikel 6 kan niet worden beschouwd als een uitzondering op de regel van artikel 3, lid 3.

10 Blijkens haar schriftelijke opmerkingen meende Interagra in verordening nr. 3137/80 van 4 december 1980 tot achttiende wijziging van verordening nr. 2044/75, een bevestiging te zien van haar uitlegging van verordening nr. 2044/75 in de versie geldend in november 1980. Het Hof behoeft zich evenwel niet over de juiste strekking van deze wijziging uit te spreken, enerzijds omdat de vraag van de verwijzende rechter betrekking heeft op de strekking van de artikelen 3 en 6 van verordening nr. 2044/75 per 17 november 1980, en anderzijds omdat de wijziging van 4 december 1980 slechts terugwerkt tot 22 november 1980, terwijl de bijzondere maatregel van verordening nr. 2993/80 reeds op 20 november 1980 is vastgesteld.

11 Mitsdien moet op de vraag van het Tribunal administratif te Parijs worden geantwoord, dat op 17 november 1980 artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75 van toepassing was op alle aanvragen voor uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie voor de produkten van de postonderverdelingen 04.02 A II b 1, 04.02 B I b 2 aa, en 04.03 (magere-melkpoeder, boter en butteroil), daaronder begrepen de aanvragen voor certificaten inge-

diend in het kader van een in een invoerend derde land opengestelde openbare inschrijving.

Kosten

12 De kosten door de Franse regering en de Commissie wegens indiening hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

uitspraak doende op de door het Tribunal administratif te Parijs bij vonnis van 16 februari 1982 gestelde vragen, verklaart voor recht:

Op 17 november 1980 was artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2044/75 van toepassing op alle aanvragen voor uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie voor de produkten van de postonderverdelingen 04.02 A II b 1, 04.02 B I b 2 aa, en 04.03 (magere-melkpoeder, boter en butteroil), daaronder begrepen de aanvragen voor certificaten ingediend in het kader van een in een invoerend derde land opengestelde openbare inschrijving.

Everling Mackenzie Stuart Galmot

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 27 januari 1983.

Voor de griffier
J. A. Pompe
adjunct-griffier

De president van de Derde kamer
U. Everling